

Vakantie Calella 1970

Na ongeveer anderhalf jaar in Zürich en München te hebben gewoond en eindelijk wat centjes te hebben gespaard kon een vakantie naar een warm land worden georganiseerd.

Dat organiseren moet niet al te letterlijk worden genomen.

We gingen met ons drieën , te weten Louis James, Uwe Junge en Jan Poortman.

Besloten werd om met twee auto's te gaan, aangezien we een grote tent hadden geleend die net in de Peugeot 404 van Louis paste. De rest van de bagage werd verdeeld over de Volvo 123GT van mij en de Peugeot.

Het reisdoel was ook bekend, Louis had wel eens gehoord dat Calella in Spanje een uitstekend jachtgebied was voor ons.

In Augustus 1970 werd de reis aanvaard.

Gestart werd vanaf de Eugen Huberstrasse 2 in Zürich. Op de foto worden nog wat losse zaken aangevoerd om in de kofferruimte te stoppen

Zoevend over de Zwitserse wegen zetten we koers naar Grenoble, een plaats in Frankrijk waar Louis enige jaren had gewoond en er vertrokken was zonder belasting te betalen. Hij liet aan de grens dan ook nooit zijn paspoort zien, maar zijn Zwitserse Ausländerausweis, hij was als de dood dat ze hem op de zwarte lijst hadden staan en hem zouden arresteren.

Louis in het grote bed van een hotel in Grenoble.

Na volledig weer te zijn bijgekomen van avondje stappen in deze plaats werd de tocht richting Spanje vervolgd.

Dat ging niet geheel zonder problemen, de auto van Louis gaf het drie keer op, maar omdat het een Frans merk was konden we hem doorgaans

in elke smederij of garage laten repareren.

Onderweg werd zo nu en dan gepauzeerd zoals op bijgaande afbeelding is te zien.

De auto hing zwaar in de achterveren door de vele kilo's bagage.

Weer eens pech met de 404, geen garage in de buurt, wel plakband en ijzerdraad om de volgende garage te bereiken. Op de foto Uwe en Louis.

In de buurt van Perpignan , Argeles sur Mer, bezochten we de vissershavens

Louis bekijkt met kennersblik de gigantische vissersschepen die in de havens liggen.

Nog een beeld uit de haven.

Poortman met pet legt uit hoe dat hier werkt, hij heeft daar verstand van....

Hier nog een opname van de beide reisgenoten in de haven.

Na een lange tocht werd de grens met Spanje bereikt alwaar het bijna misging. Louis en Uwe werden doorgewenkt door de fanatieke douane en ik meende dat het ook voor mij gold, nee dus, uit alle donkere hoeken doken Guardia Civil politiemannen met mitrailleur in aanslag.

Met handen en voeten wist ik hen duidelijk te maken dat ik bij die andere auto hoorde en ik mocht doorrijden. Zweet voor de kop.....

Nadat de overtocht over de Pyreneeën gelukt was kwamen we in Calella aan.

Gezicht op Calella en het strand.

Aangezien we niet wisten hoe de tent opgezet moest worden en waar, gingen we op zoek naar een hotel. We vonden iets wat Hotel Goya heette en vroegen of er nog wat vrij was. Niet dus, maar toch even aan de bar blijven hangen. Er kwam een groep mannen naar binnen die bij de aanblik van Louis luidkeels begonnen te schreeuwen. De voetbalclub van Bunnik, waar Louis oorspronkelijk vandaan komt en ook gevoetbald heeft.

Met veel drank en overleg werd besloten dat we bij hun op een kamer konden slapen. Heel sneaky de toiletspullen naar binnen gesmokkeld en ons geïnstalleerd op de vloer van de kamer, met wat dunne matrasjes. Die avond feestvierend doorgebracht met FC. Bunnik en redelijk beneveld de kamer opgezocht.

‘s Morgens werd het maar niet licht, dat kwam omdat de keeper met z’n grote voeten per ongeluk een poot onder de kledingkast het weggeschopt en deze door een wonder met open deuren op mij was gevallen. Ik had er niets van gemerkt en gelukkig ook niets aan overgehouden.

De volgende dag met het hotelpersoneel geregeld dat we een slaapplek kregen in de dependance van het hotel. Goedkoop en zonder enig toezicht en dat was zeker niet verkeerd. Omgerekend kostte de kamer 10 gulden/pp/nacht.

Een zich steeds herhalend ritueel, voor het uitgaan “AlkaSeltzer”, dat was goed tegen drank en diarree. Het hielp echt.

Louis ligt hier bij te komen van een dagje strand.

Na een bezoekje aan de badkamer treedt Louis weer binnen.

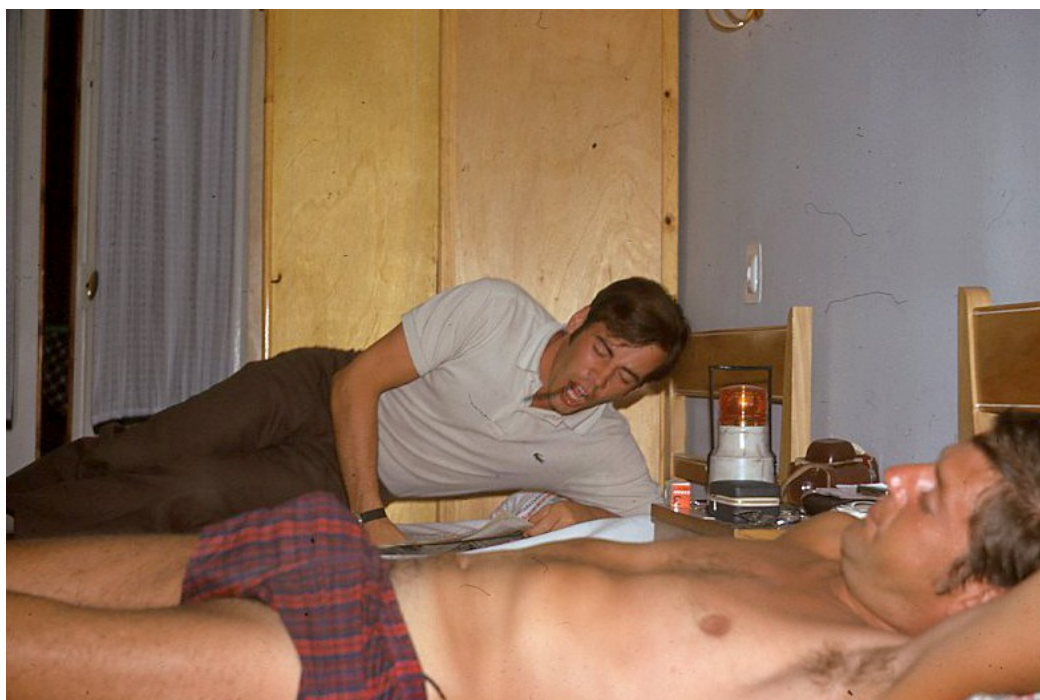
Als je van het strand kwam en zat op de wc, dan kwam er eerst een lading steentjes en dan pas wat anders.

Uwe getatoeëerd met scheerschuim in de pose van een bodybuilder.

De siësta was wel nodig, want de dagen en nachten waren zwaar.

Uwe en Louis in de rust-stand

Sportief waren we (Alleen Uwe) ook goed bezig. Voetballen met FC Bun-
nik tegen de rest van de wereld.

Uwe, onder links.

Een spannende wedstrijd op het malse, groene, Spaanse gras.
Over het algemeen waren we overdag toch bezig met rustiger zaken, dom
liggen aan het strand.

Onze vaste plek op de “Playa”, waar de hele dag “In the summertime”
van Mungo Jerry werd gedraaid.

Poortman in zijn baduitrusting. Sokken in de sandalen aan, ik zou er tegenwoordig de doodstraf voor krijgen.

Louis.

De zon was krachtig en er moest redelijk veel vet op de huid gesmeerd worden.

Zoals gebruikelijk een vakantie verkerinkje opgedaan, een schone Spaanse zelfs. Ze heette Conchita en werd begeleid door de hele familie, tot oma en opa toe. De enige mogelijkheid om er wat aan te frutselen was op de dansvloer in een donkere nachtclub, wel onder toezicht oog van de familie, maar die zagen in het gedrang niet veel.

Dit is dus Conchita met Poortman, dikke verkering.

Overdag deden we heel sportief. Bowling, op de achtergrond aangespoord door Louis en Uwe. We zijn ook nog eens de bergen ingewandeld in de hoop de bewaking kwijt te raken, maar dat is niet gelukt.

Ondernemend als we waren ook nog eens een dagje naar Blanes geweest

Het water was warm, blauw en soms onrustig.

Nog een opname uit Blanes, beetje dullig kiekkn.

Al even wat kiezelstenen weg poetsen.

Na de vermoeiende strandbezoeken was het goed toeven aan de bar van het Goya-hotel.

Onder het toezien oog van Goya ?? Werd menig glaasje chocolomel met cognac en ijsblokken naar binnen gewerkt.

Het smaakte lekker maar je werd er op de duur aardig “dikke” van.

Louis, waarschijnlijk net na de lunch, dan waren we wel weer aanspreekbaar.

Op de rotsen voorbij Calella.

Als apen op de rots van Gibraltar.

Aan iedere vakantie komt weer einde, in de file terug naar de Pyreneeën.

Het was er verschrikkelijk heet, onze autootjes werden behoorlijk warm.

En maar wachten.....

't Ja een Volvo komt uit een koud land, dus die had het extra moeilijk met de hitte.

Kapje open, sigaret op de lip en weer wachten

De thuisreis is verder zonder incidenten verlopen en we kwamen als ne-
gers weer bij de Eidgenossen terug.

Na de vakantie, met pijp en blauwe pet aan de Türlensee bij Zürich.